

STRIJD KREEET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH OOST INDIË.

EVANGELINE BOOTH, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

37ste JAARGANG No. 10.

Internationaal Hoofdkwartier:
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

OCTOBER 1936.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

EEN WOORD VAN HOOGACHTING EN DANK

bij het vertrek van den aftredenden Landvoogd.

Bij het vertrek van Zijne Excellentie, den Gouverneur Generaal, Jhr. Mr. B. C. de Jonge, gevoel ik mij gedrongen om onzen dank uit te spreken voor de groote sympathie, welke Zijne Excellentie gedurende deze vijf jaren getoond heeft voor den arbeid van het Leger des Heils.

Zijn belangstelling in het werk onder de Leprozen, werd o. m. bewezen door zijn bezoek aan Bali en hetgeen Z. E. mij persoonlijk vertelde over de toestanden, zooals hij die bevonden had, en zijn verlangen om Bali nogeens te kunnen bezoeken. Zijn medeleven in de werkloosheidsproblemen en de krachtdadige steun, dien hij gaf en de sympathie, die hij betoonde door het Tehuis voor Socialen Arbeid te Batavia en de Werkcentrale te Bandoeng te openen, hebben al onze officieren en ook de soldaten van het Leger des Heils aangemoedigd, juist omdat deze blijken van medeleven spontaan en naar eigen overtuiging werden gegeven, ondanks de fouten en gebreken van onzen arbeid.

De meeste van onze 50 inrichtingen en tehuizen zijn persoonlijk

door Zijne Excellentie en mevrouw De Jonge bezocht en dit heeft onzen ruim 340 werkers nieuwen moed en lust gegeven.

Excellentie en mevrouw De Jonge, bij Uw vertrek spreken wij den wensch uit, dat God U moge zegenen de verdere jaren van Uw leven en dat U de overtuiging mee zult dragen, dat onze Organisatie met al zijn arbeid in de verschillende vertakkingen, met dankbaarheid zal gedenken, wat U niet met woorden alleen, doch met daden voor ons heeft gedaan!

Op indrukwekkende wijze had voor den Volksraad de Bestuurs-overdracht plaats. De krachtige toespraken, zoowel van den aftredenden als den optredenden Landvoogd, werden met intense belangstelling aangehoord.

Het vertrek van Priok was ontroerend en toonde aan, hoe zeer Zijne Excellentie en mevrouw De Jonge de sympathie en liefde van de Ned. Indische bevolking hadden gewonnen.

J. W. de Groot

Leider van het Leger des Heils
in Ned. Indië.

EEN HARTELIJKE GROET AAN MEVROUW A. C. DE JONGE- VAN WASSENAER.

Het is mij een innige behoefte hier een woord van persoonlijke dank te brengen aan mevrouw De Jonge.

Bij gelegenheid van haar vele bezoeken aan onze verschillende inrichtingen en tehuizen, zoowel als bij de mondelinge of schriftelijke behandeling der nooden van hulpzoekenden en lijdenden, bleek mevrouw De Jonge een voorbeeldig Maatschappelijk Werkster, die niets onbeproefd liet om de getroffen te helpen.

Doch niet alleen maatschappelijk hulp te bieden was haar doel; het was immer haar streven ook de menschen naar ziel en geest in rechte banen te leiden. Zij leed met de lijdenden en verheugde zich met de blijden. Mevrouw De Jonge gaf zich geheel en deze persoonlijke toewijding is het, die wij in haar zoo hoog schatten.

Moge God mevrouw De Jonge den zegen, door haar medege-deeld aan anderen, honderdvoudig vergelden!

M. de Groot-Bollinger.

Bronnen langs den Levensweg door mevrouw DE GROOT.

5. Beér. „Toen zong Israël: Spring op gij put, . . . dien de vorsten gegraven hebben . . .” Num. 21 : 17-18.

HIER hebben wij met een nieuwe generatie te doen. Bij Hor waren de laatste murmureerenden door vurige slangen gebeten geworden. „Er stierf veel volks van Israël . . .” zegt de Heilige Schrift. Het vragen en verlangen naar de vleeschpotten van Egypte had opgehouden. De verlangens der jeugd richtten zich op de toekomst. Vol hoop, vol ondernemingsgeest ging jong Israël met rassche schreden voorwaarts, het land van Belofte tegemoet.

De jeugd streeft naar idealen. Vol verwachting ziet zij op en hoopt deze idealen verwezenlijkt te zien in de volwassenen. Vol bewondering en eerbied zagen de Israëlietische jongelingen op tot de eerbiedwaardige gestalten van hen, die nog over gebleven waren.

Jozua, de krijgsman en organisator met zijn scherp blik, imponeerde hen door zijn vastberadenheid.

Kaleb met zijn edel karakter, bij wien men altijd wijzen raad en willig begripen vond, boezemde hun groot vertrouwen in.

En dan Mozes, die voor hen het ideaal van een Godsmen en Leider was, stond boven allen uit.

De jeugd heeft idealen nodig, die aansporen en omhoogtrekken. Volwassenen staan vaak sceptisch tegenover bezieling, ook in het geestelijk leven en toch heeft zij haar rechten. Zij is de sterke drijfveer van een vooruitstrevende jeugd. Dit is zoo in onze dagen, doch dit was ook in vroeger tijden.

Hier, aan de grens van Kanaän, worden de oude liederen geboren, die in hun geschiedboeken opgeteekend zijn. Het murmureeren is voorbij, een jong, strijdlustig volk schrijdt moedig voorwaarts en bezingt de overwinningen, welke God hun schenkt. Zelfs het vinden van water wordt bezongen en in hun oogen zijn hun leiders vorsten gelijk. Welk een kracht is toch dit vertrouwen der jeugd in de volwassenen! Zoo moest het eigenlijk altijd zijn. Ligt immer de schuld bij de jeugd, als zij de ouderen voorbijgaat en hun voorbeeld niet navolgt? Zeker niet! Weinigen is het gegeven de jeugd te boeien en met hen mede te leven. Jong van geest blijven, is daartoe noodig, de veerkracht moet niet verflaunen, maar frisch blijven.

Er is ook een geestelijke frisheid der jeugd, die het beste in die harten bloeit, die doelbewust, vol blij ver-

trouwen voorwaarts gaan. Zulk een Christen ziet de moeilijkheden moedig onder het oog met het bewustzijn: in den naam des Heeren zal ik overwinnen! Daar is geen dralend vragen, geen drukkende angst voor wat gebeuren kan, maar in werkelijkheid nooit gebeurt. Daar is ook geen sprake van ongehoorzaamheid, doch daar vindt men het heerlijke, blijde overwinnaarsleven, het leven van heiligmaking, wat eigenlijk voor elk Christen de wil van God is.

Dat is het ware jong blijven van geest, dat zoo aantrekkelijk werkt op degenen, die Christus' macht nog niet voor zichzelf hebben ervaren. Het is ook de geestelijke wasdom, die verwacht wordt van hen, die Christus reeds lang navolgen.

Zulk een geestelijke aantrekking hadden deze drie leiders voor het volk: Mozes — Jozua en Kaleb. Als vorsten stonden zij daar in hun macht over de jongeren. De macht, die een karakter kan uitoefenen is grooter, dan welke andere invloed ook!

Is alles recht tusschen God en de ziel en blijft dit zoo op den levensweg, dan moeten de kenteekenen van geestelijke frisheid der jeugd gezien worden. Dat kan niet anders! O, de aantrekkelijkheid der jeugd, wat werkt zij bezielend! Zij gaat ook gepaard met het zingen der ziel, met loven en prijzen! Dan worden niet allereerst de zwakheden van anderen tentoongespreid, dan zoekt men niet allereerst naar fouten, men zoekt naar het goede in den mensch, naar de werkelijke waarden, die zoo dikwijls verborgen liggen onder het kleine, zelfzuchtige denken.

Een Christen, die zich oefent om God te loven en te prijzen, ziet vele wonderbare dingen, die aan anderen voorbijgaan. Hij ziet mogelijkheden van nieuw leven, waar anderen alle hoop opgeven. Het zingen geeft vleugelen aan de ziel, waarop zij zich kan ver-

heffen boven de moerassen van het zondige denken en uitzien zonder zich te verontreinigen en dat is ook noodig, als men geestelijk gezond wil blijven.

De geestelijke frisheid der jeugd vernieuwt ook de lichamelijke kracht. De 85jarige Kaleb zegt: „Ik ben nog heden zoo sterk, als in de dagen, toen Mozes mij uitzond” en dat was bijna 40 jaren vroeger. Op dit gebied zou er ook voor ons nog heel wat ervaring op te doen zijn, indien wij slechts God in alle getrouwheid navolgden, zooals Kaleb dit deed.

Een van de Duitsche dichters zegt:

„Es glänzet der Christen inwendiges Leben, obgleich sie von aussen die Sonne verbrannt”.

Zelfs al zou de lichamelijke kracht verzwakt zijn, zoo wordt deze toch hernieuwd door den glans van een eeuwig jonge ziel. Waar deze gevonden wordt, blijft ook het zingen der ziel door alle moeilijkheden heen. Met deze nieuwe kracht, die wij dagelijks ontvangen, als wij den Heer verwachten, zullen wij ook opvaren gelijk de arenden, wij zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet mat worden.

De murmureerende en steeds terug verlangende Israëlieten, kon God niet gebruiken om het land van Kanaän te veroveren. Het geestelijk Kanaän van een geheiligd zieleleven, wordt door diegenen veroverd, die aan de overwinning door Christus gelooven en in blijde gehoorzaamheid Hem volgen met een danklied in de ziel.

O had ik duizend tongen, 'k zong

Alleen mijns Heilands eer;

Ik prees Hem om Zijn liefde en macht,

Mijn Koning en mijn Heer!

Zijn naam verdrijft de vrees en zorg,

Brengt nieuwe hoop in 'thart;

Hij geeft ons kracht voor ieder kruis

En troost in iedere smart.

WELSLAGEN.

ER is succes en succes! In de wereld rondom ons, welk een streven, welk een rennen en jagen er naar! En als men het heeft bereikt, het toppunt zijner wenschen verkregen, — wat beteekent het?

Een jonge man, met gloed in zijn stem, en gloed op de wangen, zeide eens: „Mijne plannen zijn gereed, — straks ga ik naar de universiteit om te studeeren.” . . . „En dan?” vroeg de grijze leeraar met een glimlach. „Dan zal ik een eervolle positie bekleden en nog eens een beroemd man worden.” — „En dan?” „Dan zal ik mij een eigen haard verschaffen en hoop ik gelukkig te zijn.” — „En dan?” „Dan — ja — wat dan?” — en de jonge man aarzelde — hij bleef het antwoord schuldig. „En dan komt de dood — en het eeuwige leven — hebt gij daarvoor uwe plannen gemaakt, zijt gij bereid ervoor?” vroeg de grijsaard ernstig!

Paulus was een man die ook streefde naar succes. Hoor hem: „Hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht,” rijkdom, roem, eerd, aardse schatten — „ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Jezus Christus . . . opdat ik Christus moge gewinnen!”

Edel, verheven, heilig streven — een doelwit, alle moeite waard om er naar te jagen en te vergeten hetgeen achter is — „het eene ding” alleenlijk noodig en begeerlijk „boven alles!”

Wat is uwe gedachte over succes, waarde lezer, wat uw streven?

Mijn lieven en mijn leven,
Mijn wenschen en genot,
Mijn strijden en mijn streven,
Mijn lijden — heel mijn lot:
'k Heb 't alles Hem gegeven.

Opening van Huize „Evangeline”

door mevrouw P. W. D. TYDEMAN-BUYZE.

Op 3 September vond onder groote belangstelling van vele vooraanstaande dames uit Bandoeng, de opening plaats van bovengenoemd tehuis. Dit tweeverdiepingenhuis, gelegen hoek Boengsoeweg-Oosteinde, maakt zoowel van binnen als van buiten een rustigen, prettigen indruk. Met liefde en zorg was door hulpvaardige handen van zuster-officieren onder leiding van mevrouw De Groot, dit Tehuis ingericht. In de sober doch smaakvol ingerichte zitkamer, waar straks de vrouwen en meisjes zich kunnen verpozen, was dien morgen om half elf een 30tal dames bijeen, onder wie wij — behalve mevrouw Tydeman, echtgenote van den Resident van Priangan, o.a. opmerkten, mevrouw Boerstra, echtgenote van den Leger Commandant, mevrouw v. d. Goot, voorzitter van de Vereeniging voor Huisvrouwen, mevrouw Woltjer, presidente van den Vrouwenbond en vele andere dames, die door haar aanwezigheid blijk gaven van belangstelling in onzen arbeid.

Huize „Evangeline”.

„Ik buig mij voor de macht der liefde” werd aan den aanvang van de openingsplechtigheid gezongen. Na dit lied en gebed door mevrouw Lebbink, nam de Financieel Secretaris, Brigadier Lebbink, het woord en belichtte de financieele zijde van dit nieuwe Tehuis. „Door een goed Legervriend was ons dit huis aangeboden onder zekere condities en het Leger had zijn weg gezien aan deze verplichtingen te voldoen, waardoor wij de vrije beschikking over dit pand kregen om er een zoo nuttig mogelijk gebruik van te maken. Natuurlijk waren heel wat onkosten gemaakt om het bewoonbaar te maken, doch de behoefte aan een dergelijk tehuis billijkte deze onkosten in dezen tijd van financieelen druk”, aldus de Brigadier.

Mevrouw De Groot dankte allereerst mevrouw Tydeman voor haar bereidwilligheid dit Tehuis te willen openen en heette vervolgens alle dames hartelijk welkom. Verder memoreerde onze Kommandante, hoe reeds lang de behoefte aan een nieuw tehuis zich had doen gevoelen en zette het tweeledige doel van Huize „Evangeline” uiteen, n.l. de groote, werkende meisjes van ons Kinderhuis, wanneer noodig, een tehuis te verschaffen en jonge vrouwen in nood of op doorreis tijdelijk onderdak en verzorging te geven. Tot nuttoe werd ons in deze immer vriendelijke hulp geboden door het tehuis van den Vrouwenbond, doch ook hier kan men niet altijd aan alle aanvragen voldoen. Vandaar, dat wij dit nieuwe tehuis als uit Gods hand hebben aanvaard. Het was de gedachte van den Kommandant geweest het den naam

van onze Generaal te geven. Tot zoover mevrouw De Groot.

Daarna was het woord aan mevrouw Tydeman, die allereerst in gedachten riep, hoe het Leger des Heils in de 42 jaren, dat het in deze gewesten arbeid, de volle belangstelling en sympathie van alle kringen der Indische samenleving heeft verworven en hoe ook de wijze, waarop onze Organisatie heeft

Mevr. Tydeman met mevr. De Groot.

medegewerkt aan het lenigen van den nood ontstaan door den crisis, aller respect heeft afgedwongen.

Na den wensch uitgesproken te hebben, dat dit tehuis tot nut en zegen zou zijn voor hen, die er verzorging zouden vinden, verklaarde zij Huize „Evangeline” voor geopend. Mevr. Lt.-Kolonel Ridsdel sloot daarop deze plechtigheid met gebed.

Een rondgang door het huis volgde, waarbij wij een der dames de opmerking hoorden maken: „Hier zou ik ook weleens willen logeeren!” Dit was zeker het beste compliment voor dit keurige nieuwe Tehuis. Moge Gods zegen er op rusten! R.

GEBED

door wijlen Commissioner S. L. Brengle, D. D.

Ofschoon het voor de eerste maal is, dat Commissioner Brengle geen deel uitmaakt van de Leger des Heils-troepen op aarde, om actief deel te nemen aan dezen grooten Gebedsdag over de gansche wereld, is ons toch zijn geschreven woord gebleven om daarmee zijn kameraden te bemoedigen. Het is de wensch van de Generaal, dat het volgende artikel van den Commissioner in iedere Strijdkreet over de geheele wereld zal worden opgenomen.

tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwaamere tijd."

Natuurlijk moet deze vrijmoedigheid gepaard gaan met nederigheid, doch hoe grooter de nederigheid des te grooter de vrijmoedigheid, indien deze voortkomt uit het geloof.

Dikwijls ben ik verbaasd en verrast geweest over de vrijmoedigheid, waarmee kinderen tot hun ouders komen, om hetgeen zij noodig hebben of gaarne willen bezitten en hoe rechtgeaarde ouders aan hun verlangen voldoen, in 't bijzonder, als dit een werkelijken nood uitdrukt. Jezus zeide: „Indien dan gij, die boos zijt, weet uwen kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelsche Vader den Heiligen Geest geven dengenen, die Hem bidden?"

van binnen, antwoordende, zou zeggen: Doe mij geene moeite aan; de deur is nu gesloten, en mijne kinderen zijn met mij in de slaapkamer; ik kan niet opstaan, om u te geven.

Ik zeg ulieden: hoewel hij niet zou opstaan en hem geven, omdat hij zijn vriend is, nochtans om zijner onbeschaamdheid wil, zal hij opstaan en hem geven zoo veel, als hij er behoeft." En daaraan voegde Jezus toe: „Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengegaan worden: want een iegelijk, die bidt, die ontvangt; en die zoekt, die vindt; en die klopt, dien zal opengegaan worden."

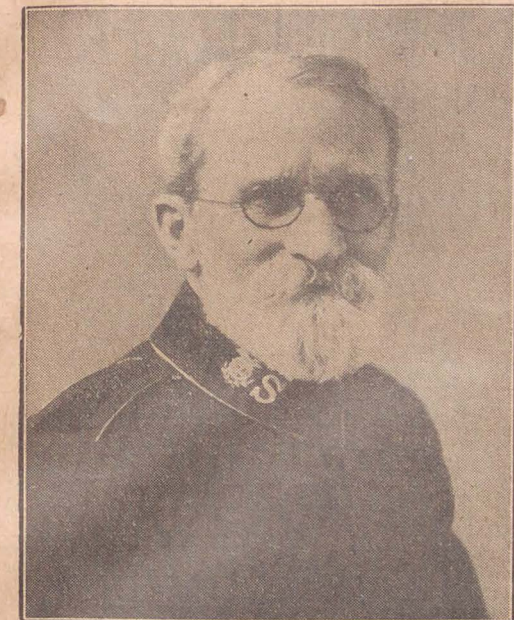
Hij wil ons daardoor leeren, dat wij moeten aanhouden in het gebed, totdat wij een antwoord krijgen. Indien het antwoord vertraagd wordt, zal ons eigen hart doorzocht worden, de zui-

Ofschoon het antwoord soms vertraagd wordt, is het niet Gods bedoeling ons iets te weigeren zonder ons daarvoor de reden te laten weten.

Het gebed moet zijn tot eer van God en in overeenstemming met Zijn wil.

Indien wij iets vragen alleen om aan onze eigen begeerten te voldoen, kan God ons dit niet toestaan. Jacobus sprak tot enkelen: „Gij bidt, en gij ontvangt niet, omdat gij kwalijk bidt, opdat gij het in uwe wellusten doorbrengen zoudt", maar Johannes zeide: „En dit is de vrijmoedigheid, die wij tot Hem hebben, dat, zoo wij iets bidden naar Zijn wil, Hij ons verhoort. En indien wij weten, dat Hij ons verhoort, wat wij ook bidden, zoo weten wij, dat wij de beden verkrijgen, die wij van Hem gebeden hebben." En Jezus Zelf zeide: „Indien gij in Mij blijft en Mijne woorden in u blijven, zoo wat gij wilt, zult gij begeeren, en het zal u geschieden."

Wij moeten vragen in overeenstemming met Zijn wil, zooals die ons openbaard is in Zijn Woord, in overeenstemming met de beginselen daarin vastgelegd; daarom moeten wij dat Woord voortdurend bestudeeren en het in ons hart meedragen en er voor zorgen, dat wij onszelf geborgen weten in Zijn hart en op deze wijze, vervuld zijnde met de waarheid, zullen wij niets vragen, wat verkeerd is en vervuld zijnde met den Heiligen Geest, zal ons ook niets geweigerd worden.

GEBED is de weg om tot God te komen en de zielenwinnaar houdt dezen weg altijd open door er geregeld gebruik van te maken. Gebed is het kanaal, waardoor alle geestelijke zegeningen en kracht ons toestroomen en daarom moet het leven van den zielenwinnaar een leven zijn van aanhoudend bidden.

„Bidt zonder ophouden", schreef Paulus. Gebed is de ademtocht der ziel en het geheim van alle innerlijke kracht. Van Jezus staat geschreven: „En het geschiedde in die dagen, dat Hij uitging naar den berg, om te bidden, en Hij bleef den nacht over in het gebed tot God." En deze nacht van gebed werd gevolgd door machtige werken. En welk een wonderbaar woord is het volgende: „Alle dingen, die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u geworden."

En dat andere woord: „Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: al wat gij den Vader zult bidden in Mijnen naam, dat zal Hij u geven" en dan dit: „Indien gij in Mij blijft en Mijne woorden in u blijven, zoo wat gij wilt, zult gij begeeren, en het zal u geschieden."

Verbazingwekkend als deze beloften mogen schijnen, toch staan ze geschreven in het Woord der Waarheid, een oproep aan elk kind van God, dat Zijn eer boven alles zoekt, welks innigste wensch het is, dat de gerechtigheid zal zegevieren en dat de redding van zielen beoogt.

Het gebed moet bepaald zijn.

Op zekeren dag, toen Jezus Jericho verliet met Zijn discipelen, gevolgd door een schare menschen, zat de blinde Bartimëus aan den weg, bedelende. Toen hij hoorde, dat Jezus voorbijging, begon hij te roepen, zeggende: „Jezus, Gij Zoon Davids, ontferm U mijner!" De beteekenis hiervan was echter niet duidelijk genoeg, dit gebed was te algemeen. Jezus wist, wat Bartimëus wenschte, doch Hij verlangde, dat deze zijn wensch onder woorden zou brengen, en zeide tot hem: „Wat wilt gij, dat Ik u doen zal?" En dit scherp omlijnde gebed ontving ook een duidelijk antwoord, want Jezus zeide tot hem: „Ga heen, uw geloof heeft u behouden!" en terstond werd hij ziende.

Wanneer wij tot God gaan om van Hem te vragen, datgene wat wij noodig hebben, behooren wij even beslist te zijn als wanneer wij uitgaan om onze inkoop te doen. De verkooper is bereid ons alles te verkoopen, wat hij in zijn winkel heeft, doch in werkelijkheid verkoopt hij ons niets, voordat wij vragen, wat wij wenschen, en zoo is het ook met onzen hemelschen Vader.

Het gebed moet met vrijmoedigheid geschieden.

Paulus zegt: „Want wij hebben geen Hoogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde." En hij voegt hier aan toe: „Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan

GENERAAL EVANGELINE BOOTH

KOMT IN JANUARI 1937

naar Ned.-Indië en zal o.a. de volgende plaatsen bezoeken:

BATAVIA
KRENGSENG — MIDDEN JAVA
BANDOENG

Verder zullen verschillende posten en inrichtingen bezocht worden over geheel Java, opdat onze Internationale Leidster zich van den arbeid in deze Gewesten gedaan, een goed beeld kan vormen.

De verwachtingen zijn hoog gespannen en voorbereidingen om dit bezoek tot een onvergetelijke gebeurtenis te maken, zijn reeds in werking.

ZIE UIT NAAR VERDERE BIJZONDERHEDEN!

De duivel tracht spottend en sarrend de biddende ziel weg te drijven van de knieën en van voor het aangezicht van haar hemelschen Vader, doch als de ziel met vrijmoedigheid komt in den naam van Jezus en geduldig wacht op datgene, wat zij begeert, zal zij overvloedig ontvangen.

Het is niet de wil van onzen hemelschen Vader om Zijn kinderen, die Hem vertrouwen, teleur te stellen, integendeel, Hij wil hun alles schenken, ja, „meer dan overvloediglijk boven al, wat wij bidden of denken." want Zijn hart is vervuld van groote liefde jegens hen. Laat hen daarom niet vreesachtig of aarzelend zijn, doch vrijmoedig en beslist als Zijn geliefde kinderen.

Het gebed moet dringend, volhardend zijn.

Jezus leert dit heel duidelijk in Zijn gelijkenis van den onbeschaamden vriend.

„Wie van u zal een vriend hebben, en zal ter middernacht tot hem gaan, en tot hem zeggen: Vriend! leen mij drie brooden, overmits mijn vriend van de reis tot mij gekomen is, en ik heb niet, dat ik hem voorzette; en dat die

verheid van onze motieven beproefd, ons geloof geheiligd, getoetst, ontwikkeld en versterkt voor toekomstige, grootere overwinningen.

Jezus bad tot driemaal toe, dat de lijdenskelk aan Hem mocht voorbijgaan. Het was niet de dood aan het kruis, dien Hij vreesde, doch de dood in Gethsémané en Paulus vertelt ons, dat „God Hem hoorde."

Daniël ontzegde zich eens drie weken lang alle „begeerlijke spijs" en bad, totdat God Zich aan hem openbaarde en sprak: „Vrees niet, gij zeer gewenschte man! vrede zij u, wees sterk, ja wees sterk!" Verder sprak God: „Ik zal u te kennen geven, hetgeen geteekend is in het geschrift der waarheid", en toen werd Daniël bekend gemaakt al wat hij wenschte te weten.

Over Elia lezen wij na zijn overwinning op de Baälpriesters, dat hij zijn dienstknecht zeven maal heen zond om uit te kijken naar de wolk, die regen zou brengen, terwijl hijzelf zijn aangezicht tusschen zijn knieën verborg en zijn hart uitstortte voor God in het gebed, totdat de wolk verscheen, die stroomden van regen zou brengen.

ZONDAG 11 OCTOBER
DAG VAN GEBED EN VERZOENING.

Het gebed moet samengaan met geloof — het moet zijn: geloovig gebed.

„Alle dingen, die gij biddende begeert, gelooft, dat gij ze ontvangen zult, en zij zullen u geworden."

Persoonlijk had ik eens op zekeren morgen een wonderbare ervaring, nadat ik verscheidene dagen met satan geworsteld had en hij getracht had mijn geloof en vertrouwen te schokken. Ik legde mijn hand toen op bovenstaande belofte en worstelde, totdat ik stond op de rots van geloovig gebed en ik had dien dag een van de meest wonderbare, zielreddende dagen van mijn leven. De menschen, wier geloof steeds wankelt, zullen niets ontvangen van den Heer.

Tenslotte: het gebed moet geschieden in den naam van Jezus.

Het Bloed is mijn eenige pleitgrond en tot dien pleitgrond mag de snoodste zondaar komen, terwijl het kind van God met vrijmoedigheid mag naderen tot in de tegenwoordigheid van zijn hemelschen Vader en alle bronnen des hemels mag aanboren in zijn strijd tegen de zonde en in zijn pogingen om zondaren gered te krijgen en het koninkrijk Gods op te bouwen.

BIDDEN.

Bidden is: — de arm van God voelen rond je kleine leven .....
Bidden is: — je zèlf verlaten! .....
Bidden is: — je overgeven! .....

GOD ZIEGENE ONZIE PRINSSES EN PRINS BERNHARD!

Ook het Leger des Heils in Ned.-Indië verheugt zich over de verloving van Prinses Juliana met Prins Bernhard Leopold von Lippe-Biesterfeld.

ONDERSTAANDE Radio-toespraak werd voor de Avondwijding gehouden op Dinsdag 8 September l.l. ter gelegenheid van de verloving van Prinses Juliana met Prins Bernhard, door Mr. C. C. van Helsdingen.

Wie zal dragen?

Een overdenking van den bekenden en in Nederland zoo geliefden prof. Dr. G. J. A. Jonker.

Het thema was de mooie tekst uit Jesaja 46:4. „Ik zal dragen.”

De heerlijke troost, die er in ligt: te weten, dat *wij* niet *God* dragen, *niet* Zijn bestaan, *niet* Zijn liefde, *niet* Zijn heiligheid, *niet* Zijn voorzienigheid, *niet* Zijn werk, *niet* Zijn trouw.....

Ach wat zouden wij menschen, zondige menschen kunnen doen, wat zouden wij niet ieder oogenblik met dit alles verlegen zitten, alles verprutsen, tot den grond bederven en bezoedelen!

Neen ..... dit is de troostrijke gedachte: dat *Hij* het is, die ons draagt. Hoor deze heerlijke tekst, die ons zekerheid geeft:

„Hoor naar Mij, o huis van Jakob, en het gansche overblijfsel van het huis Israëls, die *van Mij* gedragen zijt van den schoot aan en opgenomen van de baarmoeder af; en tot den ouderdom zal Ik dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik U dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal U opnemen en Ik zal dragen en redden.”

Dus: dat is het onbegrijpelijke en wonderheerlijke:

het is niet, dat *wij* *God* dienen, maar dat *God* ons *dient*; niet dat *wij* *God* dragen, maar dat *God* ons draagt.

Zoo ook: Niet *wij* hebben de liefde van *God* te dragen, maar de liefde van *God* draagt ons.

Of heeft *Hij* zelf het niet gezegd: dat *Hij* zijn ééniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem.

Hierin is de liefde Gods: *niet* dat wij *God* liefgehad hebben, maar dat *Hij* ons lief heeft gehad en *Zijnen* Zoon gezonden heeft.

Niet: *Hij* heeft ons lief, omdat wij Hem eerst hebben liefgehad, maar: het ondoorgroendelijk mysterie:

wij hebben Hem lief, omdat *Hij* ons eerst heeft liefgehad!

Niet: Onze liefde is het fundament, *Zijn* liefde is het fundament, waarvan Christus de hoeksteen is.

En zoo had ik U verder willen ontwikkelen, hoe Gods heiligheid ons draagt.

Hoe niet wij Gods werk dragen, maar het werk Gods ons draagt; en bovenal: dat wij niet Gods trouw dragen, maar Gods trouw ons draagt.

Heerlijk, als wij van dat besef doordrongen zijn: dat *Hij*, de Heilige, de Trouwe, de Liefdevolle, de almachtige *God* ons draagt.

* * *

En deze overdenking nu benutten om aandacht te schenken aan deze lijde mare: *Onze Prinses verloofd.*

Eerlijk gezegd: de vraag overrompeld mij, bracht mij in eenige verlegenheid, totdat ik plots de tekst van de overdenking nog eens rustig overlas en tot de ontdekking kwam, dat er bijna geen mooier tekst is om een kort woord aan te verbinden juist naar aanleiding van deze verloving.

Een kleine omzetting: het huis van Jacob worde omgezet in: het huis van Oranje; het huis Israëls in: Nederlandsche Volk en ge kunt U geen beter heilwensch denken, een vermaning, maar tevens een belofte!

Luister slechts:

„Hoor naar Mij: o Huis van Oranje! en het Nederlandsche Volk, die van Mij gedragen zijt van den schoot aan... en tot den ouderdom zal Ik dezelfde zijn, ja tot de grijsheid toe zal Ik u dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden.”

Hebben wij, als we de geschiedenis van ons Volk en ons Oranje-huis bestudeeren, niet telkens weer den indruk van de bijzondere leidingen Gods met het Huis van Oranje, zoodat bijna

Toen ook deze vorst in de kracht zijn levens in 1751 overleed, bleef er niemand over dan een drie-jarige knaap, de latere Willem V, onder voogdij van prinses Anna van Engeland. Zoo hing het lot van ons vorstenhuis aan de koninklijke bewaring Gods! En ook deze traditie met al het wel en wee van het Oranjehuis heeft zich sinds 1890 herhaald, nu ook thans het lot der Oranjes van één enkel kostbaar leven voor elke generatie blijkt af te hangen.

En nu hebben we weer te danken

„Weldadigheid en waarheid bewaren den koning, en door weldadigheid ondersteunt hij zijnen troon.”

Spreuken 20: 28.

letterlijk ervan gezegd kan worden, dat dit Huis door Hem gedragen is van den schoot aan.

Blijkt niet telkens weer hoe onophoudelijk de geschiedenis van het Huis van Oranje-Nassau aan één leven heeft gehangen, als om het ons in te scherpen: dat dit Vorstenhuis een bijzondere gratie des Hemels is. (Oberman).

Na den sluipmoord op prins Willem, waren er nog twee: de 16 jarige Maurits en de kleine zuigeling Frederik Hendrik. Maar kritiek werd het, toen diens zoon Willem II, zoo jong nog, stierf en slechts een klein wiegekind als erfgenaam achterliet. Hoewel zwak en ziekelijk, verarmd en achteraf gezet, werd deze toch later de machtigste aller Oranjes. Maar toen hij in 1702 kinderloos stierf door een val van het paard, was zijn neef, de kleinzoon van Willem Frederik en Albertine Agnes nog maar veertien jaar oud. Het was de veel belovende Johan Willem Friso, die zich ook inderdaad wist te onderscheiden (o.a. in 1709 bij Malplaquet). Doch ook hij kwam jong en plotseling aan zijn levenseinde en in 1711, na zijn dood in het water van het Hollandsch Diep, bleef zijn vrouw, de Hessische prinses Maria Louise — die later in Friesland zoo populair zou worden als „Marijke Meu” — met niet anders dan de verwachting van een nazaat achter; ook dit kind werd voorspoedig geboren en bleek een prins te zijn. Het werd de latere Willem IV. Als kind deed hij een gevaarlijken val, die zijn lichaam blijvend ontierde, maar toch — zijn leven bleef gespaard!

voor de zegening Gods: *de verloving van onze geliefde Prinses*; een *huwelijk* later en ons oog richt zich weer verder: *een opnieuw uitbotten* van den Oranje stam.

God geve dat het zóó moge zijn. Maar dit is een heerlijke troostrijke gedachte, een belofte:

O, Huis van Oranje, *God* heeft U gedragen van den aanvang af. Door alle lijden en strijden heen, heeft *Zijn* liefde en trouw U niet verlaten, maar gesteund en gesterkt!

Houdt dan vast aan dien *God* — *Gij* jong paar; zoekt in Hem Uw sterkte, stel in Hem Uw betrouwen!

Maar ook het geheele Nederl.-Volk kan zich door *Zijn* liefde en trouw gedragen weten. Hoe vaak is zijn levensbestaan bedreigd, nadat het moeizaam en onder groot lijden, in dikke duisternis, maar onder de leiding van het Oranjehuis, — Vader Willem voorop, die immers met den Potentaat der Potentaten een vast verbond gesloten had — onder leiding van een Maurits, Frederik Hendrik werd zeker gesteld en gevestigd, door den genialen Willem III, den Verdediger des Geloofs, weer opnieuw gered, onder Willem I de revolutie moeilijkheden overwon en nu zich gelukkig weet in het gezegende bezit van onze geliefde Koningin, die telkens weer op zoo vrijmoedige en trefende wijze uiting geeft aan Haar innig Gods-vertrouwen en voor wie het oude Wilhelmus, niet maar is een lied van de glorierijke geschiedenis van Haar Huis, doch tevens een getuigenis:

„Mijn schild ende betrouwen
Zijt Gij, o God, mijn Heer,
Op U zoo wil ik bouwen
Verlaat Mij nimmer meer!

Wij spreken den wensch uit, dat het jonge paar — en dan natuurlijk vooral de a.s. gemaal van onze prinses — diep zal in dringen in de geschiedenis van het Huis van Oranje, dat altijd zoo diep ervan doordrongen is, dat het door den Almachtige gedragen werd en wordt.

En waarvan dat Oranje lied, dat tevens Volkslied is, méér nog: *Volkspsalm*, zoo rijk getuigenis aflegt.

Lees dat lied door en ge komt onder den indruk van den diep-religieuze geest, die het doorstraalt:

„In Godes vrees te leven,
heb ick altijd betracht!”

En het volk wordt telkens weer naar dien Almachtige verwezen:

„God zal u niet verlaten
al zijt ghij nu bezwaart”
„Oorlof (vaartwel) mijn arme
schapen die zijt in grooten noot,
U Herder zal niet slapen
Al zijt ghij nu verstroyt.”

Het is als of nu nog in dit lied de figuur van den grooten Zwijger, ons — het geheele Nederlandsche Volk, maar ook zijn nageslacht en dus óók het jonge paar toe roept:

„Tot God wilt u begheven,
Sijn heylsaem woord neemt aan,
Als vrome Christen leven,
’t Sal hier haast zijn ghedaan.”

Ik eindig met herhaling van mijn tekst:

„Hoor naar Mij o Huis van Oranje, gansch het Nederlandsche Volk, die van Mij gedragen zijt van den schoot aan ..... tot den ouderdom zal Ik dezelfde zijn, ja tot de grijsheid zal Ik U dragen: Ik heb het gedaan en Ik zal u opnemen en Ik zal dragen en redden!”

Dr. Gomperts en de Kommandant met enkele autoriteiten en „zusters”.

BLIJMOEDIGHEID

Blijmoedigheid is als
Dat nederglanst op
Blijmoedigheid is 's
Weerspiegeld op he

Blijmoedigheid is he
Van reine harten, h
Die Jezus volgen op
En die Hij overwin

Blijmoedigheid! Ges
En voorsmaak van
Bij de aardsche ont
Een roos om 't kr

HARTELIJK WELKOM!

Bij aankomst van den nieuwen Gouverneur-Generaal, Jhr. Mr. A. W. L. Tjarda van Starckenborgh Stachouwer, op Nederlandsch-Indischen bodem, zond onze Kommandant Zijner Excellentie de volgende boodschap:

„Namens 340 officieren en duizenden soldaten heilsleger roep ik Uwe Excellentie zeer hartelijk welkom toe bij intrede Nederlandsch-Indië — reken op onze dienstvaardigheid.”

Vanaf het m. s. „Johan van Oldenbarneveldt” mocht onze Leider daarop onderstaand antwoord ontvangen:

„Veel dank voor welkomsgroet officieren en heilssoldaten-Starckenborgh.

Moge Gods rijksten zegen rusten op den nieuwen Landvoogd en zijn familie!

Opening van een tehuis voor Lepra-vrije Kinderen

TE PELANTOENGAN

door Dr. H. C. GOMPERTS

Kommandant DE GROOT leidt — vele autoriteiten aanwezig.

MIDDEN in den feestroes, waarin geheel het land zich plots bevindt, is er in de stilte van het dal aan den voet van den Goenoeng Prahoe, een nieuw Tehuis geopend, dat in een dringende behoefte voorziet.

In de vroege morgenuren begaven zich enkele auto's langs den slingerenden weg van Semarang naar Pelantoengan om enkele gasten in de gelegenheid te stellen deze gebeurtenis bij te wonen. Even voor half elf arriveerde Dr. Gomperts, de Inspecteur v. d. Dienst der Volksgezondheid in Midden-Java, en begaf zich met Kommandant de Groot en Kapitein Muskee, beheerder der leproserie, naar het voormalige doktershuis, dat thans ingericht is voor de huisvesting van een twaalfstal kinderen, die op de kolonie geboren zijn, doch zelf als nog bacillenvrij zijn.

Door de opening van dit kinderkuis is het mogelijk de zeer jonge, gezonde kinderen uit huwelijken van leprozen, ten spoedigste uit de lepreuze omgeving weg te nemen en in een gezonde omgeving groot te brengen, terwijl dan tevens de mogelijkheid bestaat, dat de ouders de kinderen nu en dan kunnen zien.

Kommandant de Groot verzocht de aanwezigen, w.o. verscheidene H.H. doktoren en autoriteiten uit den omstreken, vooraf een lied te zingen, waarna Majoor Karrenbeld, administratrice van het Ooglijders-Hospitaal te Semarang, voorging in het gebed. Na een korte inleiding door den Kommandant, waarin hij de wordingsgeschiedenis van het Tehuis verhaalde, werd door enkele officieren een kwartet gezongen met gitaarbegeleiding. Terstond daarop verzocht de Kommandant aan Dr. Gomperts om het openingswoord te spreken. In het kort releveerde de Inspecteur, hoe reeds geruimen tijd de behoefte was gevoeld aan dit tehuis en de Kommandant aanstonds bereid was geweest deze tijdelijk leegstaande woning op eenvoudige, doch praktische wijze in te richten tot een kinderkuis en een zijner officieren aan te stellen om de leiding ervan op zich te nemen. Speciale liefderijke zorg is hier noodig.

OOGST- EN DANKFEEST TE MALANG

onder leiding van mevrouw Kommandant de Groot.

ZATERDAG 5 September was voor de heilssoldaten en vrienden te Malang een onvergetelijke dag. Mevrouw de Groot, vergezeld van Majoor Stewart, was overgekomen om ons Oogstfeest te leiden en zou drie dagen in ons midden zijn.

Op het achtererf van het Militair-Tehuis was een groote loods gebouwd en een 250 volwassenen en 60 kinderen waren des avonds aanwezig voor de Kinder-uitvoering. De Zondagsschool-kinderen zongen tezamen het Jaarfeestlied, de kleuters deden een keurige sjerpoefening, de jongens voerden een gymnastiek-oefening uit, die door de bijzondere wijze van voordracht aller lachlust opwekte. Toen volgde de „hoofdschotel” van dien avond, de aanschouwelijke voorstelling van Davids geschiedenis. Alle lof aan hen, die meespeelden, zoowel als aan allen, die achter de schermen de voorbereidingen troffen.

WELDADEN DIE NIETS KOSTEN.

Een vriendelijk aangezicht bij de eentonigheid van den dagelijkschen arbeid.

Een warme handdruk voor den beproefde.

Een vriendelijke groet ook voor den armste.

Een voorzichtig zwijgen, als men de fouten van anderen ziet.

Een blik met medegevoel voor hen, die verborgen leed dragen.

Cijfers uit de praktijk van een der grootste leproserieën wijzen wel aan, hoe isolatie noodig is met het oog op de besmetting gedurende de kinderyears. Met den wensch, dat het tehuis voor velen tot een zegen moge zijn, verklaarde spreker het tehuis „open”.

De Kommandant bedankte Dr. Gomperts voor zijn sympathieke toespraak waarna de plechtigheid met dankgebed gesloten werd.

Daarna bestond er gelegenheid het gebouwtje te bezichtigen en bij den rondgang werden de bezoekers getroffen bij het zien der lieve kinderen, wier lot reeds zoo vroeg bedreigd wordt. Als liefde en zorg hen echter beschermen kunnen en het dreigende gevaar afweeren, dan zal hier geen moeite te veel, geen dienst te zwaar zijn. Zij, die zich eenmaal door God geroepen weten om hun leven in het Leger des Heils te wijden aan het lenigen van het leed van anderen, leggen zich eveneens toe op de verbetering van het lot der zulken.

En Jezus zeide: „Laat de kinderkens tot Mij komen, want derzulken is het koninkrijk der hemelen.”

M.M.B.

WELDADIGHEIDSEZELS.

ALS deze Strijdkreet in handen van onze lezers komt is de groote reclame-plaat, waarvan ingevoegd cliché een verkleinde afbeelding is, in de groote steden van Java op ruime schaal verspreid en vindt men die in alle postkantoren, stations, wachtkamers, sociëteiten, toko's, enz. Onze hartelijke dank in het bijzonder aan de Hoofd-Inspecteurs, Hoofden van Dienst van den P.T.T. en S.S. die voor de plaatsing dier reclameplaten toestemming verleend hebben, waardoor het mogelijk is, dat binnen enkele weken de aankondiging van de verschijning der Weldadigheidszegels ten bate van het Indische kind, tot in het meest afgelegen oord van onzen Indischen archipel bekend zal zijn.

De reclame-plaat is in helder sprekende kleuren uitgevoerd en ontworpen door den heer M. Beste, Hoofd der Teekenafdeeling van den P.T.T., naar het ontwerp van de teekening der postzegels. Weergegeven is de 12½ cents postzegel in oranje kleur, de omlijsting in magenta. Het geheel maakt een warmen indruk en trekt zeer de aandacht. Aanvragen bereiken reeds het Hoofdkwartier van vereenigingen om een exemplaar te ontvangen om in hun kantoor te plaatsen, aan welk verzoek gaarne gehoor gegeven werd.

Verder verdient vermelding, dat voor de plaatsing van bovenstaand cliché in dagweek- en maandbladen, toestemming gegeven is door tientallen besturen van Vereenigingen op ieder gebied: politieke, wetenschappelijke, godsdienstige en vak-bladen. Dit bestrijkt een veld van 500 periodieken. Zeer sympathiek was de geste van het Orgaan van den Ned.-Indischen Planters Bond, die onder de cliché de volgende mededeeling plaatste:

„Om zelf het voorbeeld te geven: Het Bondskantoor zal voor zijn correspondentie in de Decembermaand geen andere postzegels gebruiken.”

Hiervoor zijn wij zeer erkentelijk en wij bevelen andere vereenigingen aan dit goede voorbeeld te volgen.

Het doel der Weldadigheidszegels willen wij gaarne nader toelichten:

De opbrengst boven den gewonen kostprijs komt ten bate van het Indische kind.

Practische hulp bij jeugdverzorging in den meest uitgebreiden zin:

1. Zorg voor moeder, zuigeling en kind.
2. Zorg voor het kind gedurende zijn schoolplichtigen leeftijd.
3. Zorg voor hen, die de school doorloopen hebben.

Hulp aan moeders en zuigelingen in onze vrouwen- en kinderziekenhuizen.

Hulp aan moeders en zuigelingen in onze poliklinieken.

Hulp aan moeders en zuigelingen door onze wijkverplegingen.

Zorg voor jongens en meisjes in onze kinder- en meisjestehuizen.

Onderwijs aan kinderen op dagscholen.

Onderwijs aan kinderen op Zondagscholen. Opleiding van kinderen in padvinderstropen.

Nazorg door in contact te blijven met jongens en meisjes, die onze Tehuizen hebben verlaten en in betrekking gegaan zijn.

Het Leger des Heils vraagt niet naar ras, nationaliteit of godsdienstige gezindheid.

HET HELPT.

Helpt gij het Leger des Heils door het gebruik van weldadigheidszegels!

De eerste bewonertjes van het nieuwe kinderkuis.

DIGHEID

het licht,
onk're wegen:
emels zegen,
aangezicht.

witte kleed
er beneden,
Zijn schreden,
aars heet.

henk van God,
en beter leven,
st ons gegeven —
s van 't menschenlot!

NORA

Het kinderkuis te Pelantoengan.

CONFERENTIE-KLANKEN

BATAVIA.

Wij leven in een tijd van confereeren en debatteeren. Velen geven kracht en tijd om anderer of eigen belangen te bepleiten in geestdriftige, welsprekende woorden.

Ons Leger confereert ook en doet niet onder in geestdrift, doch om de zaken te bepleiten van Hem, Die gezegd heeft: „Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.” Aan den dienst van dezen Koning hebben dappere mannen en vrouwen hun leven gewijd en bij het gadeslaan van den Kommandant, die ook de Conferentie te Batavia leidde, dacht ik onwillekeurig aan de regels van een onzer oude liederen, die zeggen:

Vooraan in de rij dier dapp'ren
Staat een heldenstoet,
Vurige, bezielde strijders .....

Want met bezieling werd ook hier de eerste samenkomst begonnen. Onze makkers in Batavia hadden de Conferentie met zorg en veel gebed voorbereid, zoodat er een geheiligde sfeer was in al de samenkomsten. Het I.E.V. gebouw was gevuld met een aandachtig gehoor en toen onze Kommandants en mevrouw Lt.-Kolonel Ridsdel het podium betraden, werden ze zeer hartelijk verwelkomd. Opgewekt werd het eerste lied gezongen, dankbaarheid sprak uit het inleidend woord van den Kommandant. 't Gedenken van het aanstaand bezoek van onze Generaal bracht hem in het vuur en dit werkte aanstekelijk op alle aanwezigen.

Mevrouw Ridsdel was de eerste spreekster. „Gods liefde uitdragen, allereerst in eigen omgeving”, was haar thema. Na een lied van de zangbrigade, sprak de Kommandant.

Werd door mevrouw Ridsdel de vraag gesteld: „Is het wèl met u en de uwen?”, de Kommandant illustreerde deze toespraak door een voorbeeld van iemand, met wie het heelemaal niet wèl was, n.l. een arme blinde, die een aanraking met Jezus zocht. Duidelijk werd ons zijn hulpbehoevenheid getekend, zijn hoop en vrees en tenslotte zijn geloof in den Zone Gods en Diens genezende kracht. Overtuigend werkten deze woorden op de vergadering; hier en daar boog zich een hoofd, mooie koren werden gezongen en diep onder den indruk ging men uit deze eerste samenkomst huiswaarts.

De Zondag.

Des morgens kenmerkte de samenkomst zich door diepen ernst. Wel was er geen groote schare aanwezig, maar Jezus was Zelf met ons en legde reeds vanaf het begin beslag op allen, die er waren. Mevr. de Groot bracht ons kostelijke schatten uit Gods woord. De Heer legt in haar handen altijd een vollen maaltijd van het Brood des levens voor de hongerige ziel, het welk door haar met zorg wordt uitgedeeld. Nadat een solo was gezongen, sprak de Kommandant naar aanleiding van een vers uit den 24sten Psalm: „Wie zal staan in de plaats Zijner heiligheid?” En dan het antwoord: „Die rein van handen en zuiver van hart is.” De nabidstond was een tijd van onderzoek des harten en toen gezongen werd: „Raak mij opnieuw aan”, kwamen twee zielen naar voren om die aanraking te zoeken.

's Avonds waren wij in hetzelfde gebouw bijeen en was Ds. Slotemaker de Bruïne onze gast als spreker. Hij haalde eerst oude herinneringen op van zijn verschillende ontmoetingen met het Leger des Heils, sprak zijn liefde en waardeering uit voor onze Organisatie en daarna was zijn tekstwoord: „Ziet, Ik ben met ulieden, al de dagen uws levens.”

Wat een bemoediging, maar ook wat een verantwoordelijkheid voor den mensch! Toegelicht door beelden uit eigen ervaring, maakte zijn boodschap diepen indruk.

Gods Geest was in de woorden van den Kommandant, die na het zingen van een solo door Majoor Both, den bijbel ter hand nam. Hij voerde ons mee naar Golgotha's heuvel en naar de schare, die het groote lijden van Gods Zoon daar aanschouwde en met den hoofdmans, moesten wij het nog eens erkennen: „Waarlijk, Deze was Gods Zoon.”

Op Maandagmorgen waren wij in de Legerzaal tezamen. De zusters van den Gezinsbond hadden nu een kans om te zingen en

Gezegende samenkomsten

onder leiding van

KOMMANDANT EN MEVROUW DE GROOT.

Adjutant Palstra om de boodschap des heils te verkondigen. Het was een goede morgen!

Ofschoon drukke dagen achter ons waren, begaf de Kommandant met zijn helpers, zich weer frisch en geestdriftig in den strijd des avonds, ditmaal weer in het I.E.V. gebouw. Dr. P. J. A. van Idenburg voerde dien avond het woord. Het was een blijde boodschap: „Zie, Ik maak alle dingen nieuw.”; het was een woord, waardoor de moedelooze nieuwe kracht ontving en de verslagene werd opgericht. Geheel in de lijn van deze toespraak was het lied van de zangbrigade en de solo „Teed're liefde van den Heer.” Het korte, doch kernachtige woord van den Kommandant beoogde hetzelfde doel: zielen voor God en de verheerlijking van Zijn naam.

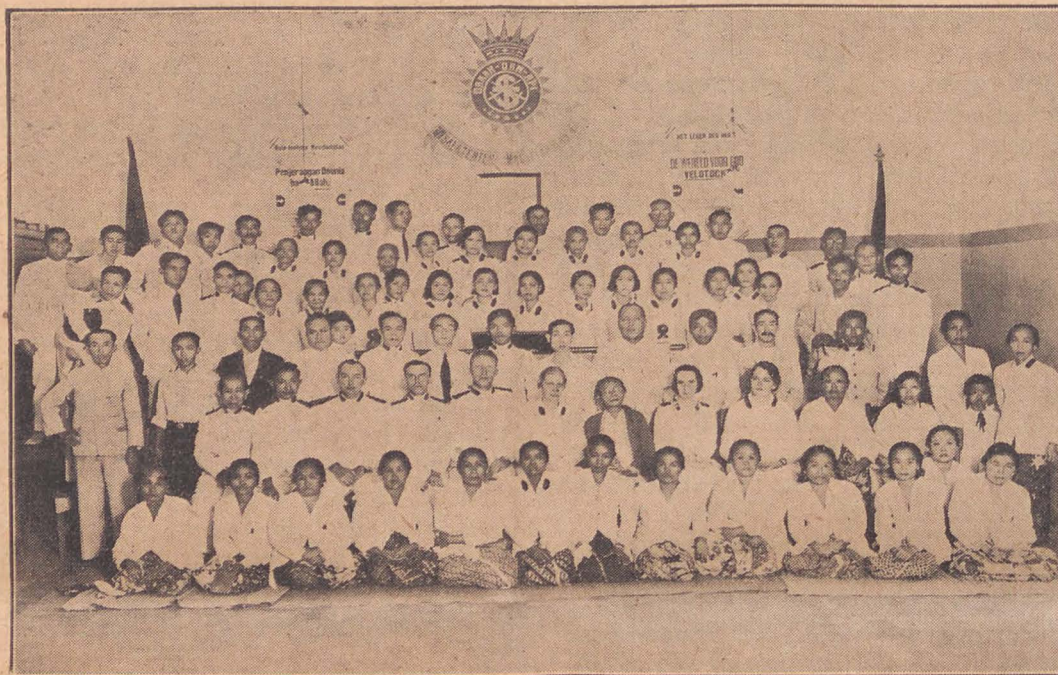
De sluitingssamenkomst.

Deze had plaats in de zaal van het Chineesche korps en het was er stampvol, terwijl

een ongedwongen blijde geest heerschte. Het eerste lied werd door mevrouw De Groot in keurig Maleisch uitgegeven. Goede, blijde getuigenissen o.a. van mevr. Adjutant Jansen en den korps-sergt. majoor, volgden.

Toen de Kommandant opstond om zijn Bijbelonderwerp te behandelen, kon men „een speld hooren vallen”. Met onverdeelde aandacht werd zijn toespraak gevolgd, vertaald door Adjutant Palstra. Dezelfde overtuiging, die eens een koning Agrippa bijna bewoog een Christen te worden, legde zich over de schare en in de uitnodiging gaf een vijftal zielen zich over aan den Heer. Nadat allen zich opnieuw Hem gewijd hadden, sloot mevrouw Lt. Kolonel Ridsdel deze gezegende samenkomst met dankgebed. Hiermede behoorde ook deze Conferentie weer tot het verleden.

A. B.

Het Chineesche korps te Bandoeng, gekiekt bij het vaarwel van de Kapiteins Baastö.

DE KOMMANDANT IN MIDDEN — JAVA

Groote scharen bereikt — Meer dan 100 zielen vernieuwen hun toewijding.

WEGENS plaatsgebrek moeten wij ditmaal volstaan met een beknopt overzicht van het bezoek van onzen Leider aan enkele plaatsen in Midden-Java. Over de opening van het Kinderhuis te Pelantoengan is meer uitvoerig geschreven op pag. 5, terwijl wij over Semarang I en Krengseng wat meer bijzonderheden geven.

Achtereenvolgens bezocht de Kommandant, vergezeld van Majoor Hiorth en Adjutant Palstra, de korpsen Djokja, Magelang, Ambarawa, Semarang I en Krengseng. De samenkomsten waren alle gekenmerkt door groote scharen aanwezigen, opgewekten samenzang, intense aandacht voor het Woord van God en vele zielen, die voor den Heer gewonnen werden. Onze leider toonde zich op zijn best, was onvermoeibaar, geestdriftig en overtuigend.

SEMARANG I.

De drukte om de zaal van korps Semarang I wees er op, dat er groote belangstelling voor deze samenkomst en voor het jubileum van de Majors Hiorth bestond; er was dan ook geen plaats onbezet. De Divisie-officier leidde het zingen van het eerste lied, dat ondersteund werd door het fluitkorps van Boegangan. Na den bidstond nam de Kommandant het woord. In korte trekken vertelde hij bij wijze van inleiding iets over het werk van het Leger des Heils in verschillende verafgelegen plaatsen en van uitbreidingen, die te verwachten zijn. En dan was het moment aangebroken, waarop de Kommandant zich wendde tot de jubilerende Majors Hiorth en hen dankte voor hun getrouwen dienst, voor hun ijver en plichtsbetrachting. Beide, mevrouw en de Majoor, kregen nu gelegenheid tot het geven van hun getuigenis.

Het bijbelwoord van den Kommandant raakte aller hart. Vele aanwezigen gaven aan

de uitnodiging gehoor en knielden neer om hun al op het altaar te leggen.

KRENGSENG.

De avondsamenkomst te Krengseng was in alle opzichten een treffende. Het helverlichte bijeenkomst-gebouw bood plaats aan enkele honderden Javanen. Envoy en mevrouw Oey, de administrateur en vele van de opzichters, alsook een groep officieren van Semarang waren aanwezig. Een opgewekt strijdlied, met vuur en enthousiasme gezongen, gaf ons de zekerheid, dat wij een echte heilssamenkomst tegemoet gingen. Lt.-Kolonel Brouwer, die mede aanwezig was, ging voor in gebed alsook Majoor Petterson van Pelantoengan.

In zijn inleidend woord wijdde de Kommandant enkele woorden aan de wordingsgeschiedenis van het korps Krengseng en wees op het wonderwerk door God in het hart van velen volbracht. De jubilerende Majoor en mevrouw Hiorth werden ook nu door den Kommandant toegesproken in waardeerende woorden. Daarop volgde een lied door een clubje officieren met gitaarbegeleiding gezongen, dat zoo in den smaak viel, dat het telkens herhaald moest worden en het koor spoedig door allen werd meegezongen. Het getuigenis van mevrouw Hiorth was één danktoon; toen sprak de Kommandant, op uitnemende wijze in het Javaansch vertaald door Majoor Hiorth.

Rustig en duidelijk schilderde de Kommandant den Persoon en het werk van Jezus en eindigde zijn met intense aandacht gezegde woord, met het richten van een uitnodiging tot de onbekeerden. Velen beantwoordden de roepstem en zochten biddend vergeving van zonden.

De leuze is: Krengseng voor Jezus! en de officieren en Envoys, alsook hun helpers zijn vol geloof voor de toekomst.

BANDOENG.

ALS ik de aanteekeningen nog eens nalees, die ik gedurende de Conferentie van de verschillende samenkomsten gemaakt heb, dan kan ik volkomen instemmen met de woorden van een der bezoekers, die bij het verlaten der zaal op Maandagavond zeide: „Het waren fijne dagen”.

Met groote dankbaarheid moge vermeld worden, dat alle meetings zeer goed bezocht waren. Zelfs de morgensamenkomsten, waarvoor toch de zusters moesten „uitbreken”, waren juist tijden van den grootsten zegen.

Het is niet mijn bedoeling om van iedere samenkomst een volledige beschrijving te geven, hoewel het zeer zeker de moeite zou loonen het gesprokene nog eens te beluisteren. Ik wil echter volstaan met de sprekers te noemen en daarnaast een korte aanduiding van de onderwerpen.

Als gewoonlijk had de Kommandant voor veel afwisseling gezorgd.

In de openingssamenkomst genoot de Chef-Secretaris den voorrang. Hij maande ons aan te volharden in het gebed en in het geloof.

In het tweede gedeelte van dien avond luisterden wij naar mevrouw De Groot, die stilstond bij de vermogens der ziel.

Vrijdagmorgen konden wij onze oogen niet gelooven, toen we om half tien de zaal binnenstapten en waren wij blijde nog een goed plaatsje te kunnen bemachtigen.

„Verblijdt U in de hoop” was de ernstige boodschap van mevr. Ridsdel, een woord, dat tot volle klaarheid werd gebracht gedurende haar toespraak. Een pracht morgen!

Dienzelfden avond was ds. De Bruyn onze gast, die ons meevoerde met Johannes den Dooper naar de woestijn, waar hij, ondanks alle afzondering, „Vrede met God” had en daardoor

„Vrede met de menschen”
„Vrede met zijn lot” en
„Vrede met den dood”.

De Kommandant ontmoette de officieren op Zaterdagmorgen in besloten kring, maar Zaterdagavond stroomde een groote schare de zaal binnen, waar zendeling van de Brug ons wees op het „uitrusten in Gods veilige handen, om daarna uitgerust te worden voor den strijd des levens.”

Brigadier Lebbink schetste ons daarop de karakter-eigenschappen van Saul vóór en tijdens zijn koningschap en verbond daaraan de ernstige waarschuwing van gehoorzaamheid aan God.

Zondagmorgen.

Een zeer prettige gedachte van den Kommandant die op grooten prijs werd gesteld, was de gelegenheid om Lt.-Kol. Brouwer, die met zijn dochter enkele dagen in Bandoeng vertoefde, uit te noodigen het Bijbelwoord dien morgen te behandelen.

„Christus: het Voorbeeld.”

Wat werd dit ontwerp teeder ontleed en hoe zuiver werd het Voorbeeld van Jezus ons voor oogen gesteld.

Mevrouw Ridsdel bracht ons dienzelfden avond een woord van meer ernstiger aard: „de ziel, die zondigt zal sterven”. Hard, onbarmhartig bijna zou deze boodschap klinken, indien onze Godsdienst alleen deze waarheid zou bevatten.

Doch „het handschrift dat tegen U was, is uitgewischt door onzen Zaligmaker”, was de keerzijde van dit treffende woord. De Kommandant volgde hierop met „het handschrift aan den wand”. Een ernstig beroep werd gedaan op den zondaar. Velen gehoorzaamden.

Het was de eerste maal in mijn leven vermoed ik, dat ik den Maandagmorgen begon met een bijeenkomst.

„Gods Hand, die leidt” was het woord dat mevr. Lebbink behandelde en welke fijne gedachten heeft zij daaruit ontwikkeld!

Sluiting.

Naast me: 5 jongens van de Werkcentrale op 3 stoelen. Dit geeft een duidelijk beeld van hoe vol de zaal dien avond was.

Het offer Gods voor de menschen door de offering van Zijn Zoon, was wel een waardig slot van de reeks bijeenkomsten. Evangelist van de Weg gaf ons een duidelijk beeld van het groote offer, dat God bracht door Zijn Zoon te doen gaan naar deze aarde voor onze zonden. Majoor Rosenlund vertaalde het gesprokene op rustige wijze in het Maleisch.

vervolg pag. 7, kol. 1.

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN

INTERNATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Bevorderingen.

Tot Commissioner :

Lt. Commissioner C. H. Baugh, Auditor General.

Lt. Commissioner George Carpenter, Terr. Kommandant van Zuid-Amerika, Oostelijk Territorie.

Tot Lt.-Commissioner :

Colonel Frank Dyer, Directeur van de Campfield Printing Works, St. Albans.

Colonel George Davis, Internationaal Geestelijk Speciaal.

Henry W. Mapp
Chef van den Staf.

NATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Bevorderingen :

Tot Majoor :

Adjutant M. K. Berge
Adjutant A. Both
Adjutant E. Carpenter
Adjutant M. Karrenbeld
Adjutant M. C. Lehmann

Tot Kapitein: Luitenant J. Goetoelemba *
Luitenant A. Tanontina

Tot Luitenant: Kadet-Luitenant A.v.d. Made

Overplaatsingen :

Majoor M. Hoffmann, naar Soerabaja Hospitaal, tweede in bevel.

Majoor E. Ingham, naar Bandoeng Kinderhuis, tweede in bevel.

Majoor K. E. Whur, naar Pelantoengan, Kinderhuis.

Adjutant E. Stapleton, naar Bandoeng Huize Evangeline, in bevel.

Adjutant T. Tichelaar * naar Cheribon.

Kapitein S. Baastö * naar Semarang, Boegangan, tweede in bevel.

Kapitein M. Hans, naar Bandoeng II.

Kapitein J. v.d. Herik, naar H. K. Financieel Dept.

Kapitein Ch. Kappers, naar Bandoeng II (in bevel).

Kapitein A. Dzubiël, naar Oengaran.

J. W. DE GROOT
Terr. Kommandant

Bandoeng, 1 October 1936.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

Kommandant De Groot :

6 October — Kweekschool — Geestelijke Dag met de Kadetten.

11 „ Soerabaja I en II en „ Mil. Tehuis.

12 „ Semaröeng — 's morgens Soerabaja 's avonds alle korpsen vereenigd.

Lt. Kolonel Ridsdel :

10 October Solo.

11 „ Djokja.

Brigadier Lebbink, Batavia I, 11 October.

Op Zondag 11 October zullen de Hoofdkwartier-officieren de volgende plaatsen bezoeken:

Majoor Barbier,	Cheribon.
„ Both,	Tegal.
Majoor Lehmann,	Batavia II.
„ Meijer,	Bandoeng II.
„ Pearce,	Pekalongan.
„ Strandlund,	Soekamiskin.
„ Rosenlund,	Bandoeng I.

vervolg van pag. 6.

En nu zijn deze Conferentiedagen over geheel Java voorbij en zijn wij God dankbaar voor het groote aantal menschen, dat de zaal vulde. Nog meer dankbaar zijn wij aan God voor de zielen die, overtuigd door Zijn Geest, zich stelden onder Zijn leiding.

Ons verslag zou onvolledig zijn als we God niet dankten voor onzen Kommandant.

Altijd weer hebben wij groote bewondering voor het vuur en de geestdrift, waarmee hij iedere samenkomst begint.

Hij is steeds de man, die zich in den strijd werpt en die ons bezieling schenkt. Het is een rustig gevoel te weten, dat de Kommandant op de „brug" staat.

Daarom een woord van dank aan hem, die al deze meetings in 5 verschillende steden persoonlijk leidde en voor velen een aanmoediging was.

God zegene den Kommandant en spare hem nog vele jaren!

E.

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

October 1936.

„Bewaar allereerst den vrede in eigen binnenste, dan zult gij ook anderen tot vrede kunnen brengen."

„Een vredelievend mensch is van meer nuttigheid dan een groot geleerde."

Thomas á Kempis.

De Kommandant.

De Kommandant is juist teruggekeerd van zijn reis door Midden-Java. Djokja, Magelang, Ambarawa en Krengseng werden bezocht; voor de samenkomsten, in deze plaatsen gehouden, was veel belangstelling en zij werden gekenmerkt door groote scharen en een goeden geest, meer dan 100 zielen kwamen tot God. Ook werd door onzen Leider het nieuwe Kinderhuis op het terrein van de Leprozerie Pelantoengan, bestemd voor gezonde kinderen uit huwelijken van leprozen, in de tegenwoordigheid van Dr. H. C. Gomperts, Inspecteur van den Dienst voor Volksgezondheid voor Midden-Java, officieel geopend. Verschillende autoriteiten waren mede aanwezig.

De Kommandant en enkele andere officieren waren tegenwoordig bij het Openbaar Gehoor te Batavia, ter gelegenheid van den verjaardag van H. M. Koningin Wilhelmina.

Onze nieuwe Gouverneur-Generaal.

De Kommandant en de Chef-Secretaris hebben het Leger des Heils vertegenwoordigd in de plechtige zitting van den Volksraad op 16 September, waarbij plaats vond de overdracht van het bestuur van Ned.-Indië door den aftredenden Gouverneur-Generaal, Jhr. Mr. B. C. de Jonge aan Zijne Excellentie Jhr. Mr. A. W. L. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer.

De Kommandant verwelkomde den nieuwen Landvoogd per telegram te Sabang, waarop een antwoord van dank werd terug ontvangen, dat men op pag. 5 kan lezen.

Het was den Kommandant en mij een voorrecht den aftredenden Gouverneur-Generaal en mevrouw De Jonge persoonlijk vaarwel te mogen zeggen bij het vertrek van het m.s. „Sibajak".

Mevrouw Kommandant de Groot.

Mevrouw de Groot heeft, tezamen met Majoor Stewart, Java's Oosthoek bezocht. De Oogstfeestsamenkomsten in Malang waren zeer gezegend, terwijl ook in Soerabaja de Kliniek bezocht werd, waar verschillende zaken werden besproken.

Koendoer.

Schrijver dezer regelen heeft met mevrouw Ridsdel een bezoek gebracht aan de Leprozerie Koendoer, waar onze officieren, Majoor Midteide en Adjutant en mevrouw Midtbö den

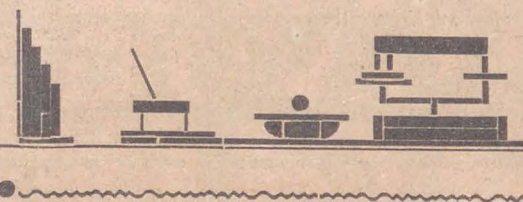
Luitenant Kolonel en Mevrouw RIDSDDEL

op KOENDOER

onze Lepra-Kolonie — ZUID-SUMATRA.

OP Dinsdagmiddag 8 Sept. arriveerden de Chef-Secretaris en mevrouw Ridsdel te Palembang, waar Adjutant Midtbö, de beheerder van „Koendoer" hen opwachte. Spoedig was plaats genomen in de motorboot van de kolonie en was de twee uur lange tocht langs de mooie Moesi aangevangen.

Toen de kolonie in het zicht kwam, stonden de patiënten allen opgesteld aan den steiger en van verre wuifden zij den bezoekers reeds een hartelijk welkom toe. Aan den steiger voor de woning den beheerder stonden mevrouw Midtbö en Majoor Midteide, die de Kolonels hartelijk verwelkomden. Doordat deze post zoo afgelegen is van alle andere Leger-centra, wordt een bezoek hier dubbel gewaardeerd.

Deelneming.

Tot ons leedwezen vernamen wij, dat de vader van Kapitein Duvekot is overleden. De Kapitein zal zeer zeker dit verlies zwaar gevoelen, waar hij zoo pas in Ned.-Indië is. De Heer sterke hem!

Onze zieken.

Mevrouw Uylings kon het Hospitaal verlaten doch is nog zeer zwak, en zal eenigen tijd in de bergen moeten vertoeven om geheel op krachten te komen. Adjutant Cardinaal meldt, dat haar voet goed vooruit gaat.

Kalender 1937.

Reeds velen zijn in het bezit van onzen mooien kalender. Met genoegen vernamen we, dat het schild in den smaak valt, en dat de verkoop goed gaat. Zoo ge er nog geen hebt, wacht dan niet, doch bestel er een bij de Officieren in de plaats Uwer inwoning, of bij het Hoofdkwartier, Javastraat 16, Bandoeng. De voorraad is beperkt. De prijs is slechts f 1.—

Bevorderingen.

Enkele makkers werden door den Kommandant tot een hooger rang bevorderd gedurende de afgelopen maand. Wij wenschen hen hartelijk geluk. Hun namen vindt men in de Officieele Mededeelingen.

Majoor en mevr. Hiorth.

EEN JUBILEUM.

MAJOOR en mevrouw Hiorth hebben tezamen op 15 September den dag herdacht, waarop zij 25 jaar geleden werden uitgezonden uit de Kweekschool in Noorwegen om als officier van het Leger des Heils te arbeiden. Zij waren Kweekschool-makkers en zijn later makkers-voor-het-leven geworden.

Heel spoedig na de uitzending vertrok Luitenant Hiorth naar Java om zich aan den zendingsarbeid te wijden, en na enkele jaren volgde Kapiteine Hatlehold, waarop spoedig het huwelijk plaatshad en een aanstelling in Celebes volgde. Dit was niet een gemakkelijk begin voor de jonge vrouw, doch als echte zendelingen hebben zij en haar man alle moeilijkheden dapper overwonnen. Tezamen hebben zij verantwoordelijke posten bekleed. Na Celebes volgde al spoedig de groote Bedelaars-kolonie in Boegangan. De grondige kennis van het Hollandsch, zoowel als van het Javaansch, is den Majoor overal een groote hulp geweest.

Als leider van de Kweekschool, eerst te Djokja en later ook in Bandoeng, op de kollektoreizen als Hoofdkwartier-kollektant, als Secretaris voor de Reclasseering en het Maatschappelijk Werk onder mannen en laatstelijk als beheerder der Werkcentrale te Bandoeng, waren zijn opgewektheid, ijver en heilssoldatisme voornamelijk factoren voor het welslagen van zijn arbeid. In zijn tegenwoordige aanstelling als Divisie-officier voor Midden-Java heeft hij ruime kansen om zijn zendingsgeest in daden om te zetten ten bate van het Javaansche volk.

Mevrouw Hiorth is immer een groote steun geweest voor haar man, vooral bij het besturen der groote huishouding in verschillende van de inrichtingen, waar zij arbeidden. Haar godsvrucht en vriendelijkheid waren mede de stuwkracht, die den Majoor geholpen hebben in zijn loopbaan.

Hun gezin is een echt heilssoldaten-gezin. Moge Gods zegen op hun leven rusten!

DE WERELD VOOR GOD-VELDTOECHT

GOED NIEUWS UIT SEMARANG.

Na afloop van de Conferentie-samenkomsten, geleid door onze Kommandants, zijn deze bijzondere bijeenkomsten nog met veel zegen voortgezet door onze Divisie-officieren, Majoor en mevr. Hiorth. Doch ook daarna hebben wij gezegende tijden beleefd en nog steeds mogen wij ervaren, dat Gods Geest voortgaat te werken door het huisbezoek en de persoonlijke gesprekken van onze makkers met onbekeerden. Telkens komen er nieuwe bezoekers en meermalen vinden die zoekende zielen hun Heiland in een onzer samenkomsten. Op Djatingaleh mogen wij ons verblijden in grootere belangstelling onder de bewoners van de tangsi en werden enkele nieuwe bekeeringsgevallen geboekt.

Nadat in de Conferentie-sluitingssamenkomst door den Kommandant een aantal soldaten en Jong soldaten werd ingezegend, had daarna weer een inzegening plaats van drie Jong soldaten en Ingrid Hiorth tot Korpskadet. Hoe heerlijk te zien, dat jonge menschen volgen in de voetstappen van den Meester! De Moedersdag-samenkomsten onder leiding van Lt. Kolonel Brouwer waren zeer gezegend. De geestelijke lessen, die wij uit de ervaringen der Israëlieten op hun woestijnreis kunnen leeren, werden ons duidelijk voor oogen gesteld. Drie personen kwamen tot Jezus, waaronder een Chineesche vrouw, die voor 't eerst den Heiland zocht. Halleluja! P.M.L.

Het rapport over het vaarwel van Brigadier en mevrouw Woodward bij hun vertrek naar Ambon, kwam telaar voor de vorige S.K. en is nu „te oud nieuws”. R.

Het Militair-tehuis.

VAN verschillende zijden wordt ons meerdere malen per brief de vraag gesteld: „Hoe maken jullie het daar op Tarakan? Nooit lezen wij iets in de Strijdkreet en toch zien wij vol belangstelling uit naar berichten over het werk in den jongsten post van de buitenbezittingen”. Men blaast niet graag de bazuin over eigen werk, al is dit werk dan ook geheel volgens den regel en het doel van ons Leger des Heils. Doch wij hebben nog geen georganiseerd korps en al helpen de bekeerlingen dapper mee, een correspondent is er nog niet en dus .....

Op 24 October zal het een jaar geleden zijn, dat het Militair Tehuis alhier officieel werd geopend door den Plaatselijk Militair Commandant, Lt.-Kolonel C. O. van Kesteren, adjudant i.b.d. van H. M. de Koningin. Dat was een gebeurtenis voor Tarakan! De w.n. administrateur, de heer Scholten, uitte toen in zijn toespraak den wensch, dat „de baby spoedig de kleeren ontgroeid zou zijn”. Tot

TARAKAN

onze groote vreugde was het reeds in December na de opening noodig een derde pand te huren. Wij kregen daardoor ook een goede zaal en wij verheugen ons over de sympathie van de gansche bevolking in ons werk. Cijfers toonen aan, dat het Militair Tehuis in een behoefte voorziet. Enkele weken geleden ging een aantal artilleristen naar de kaderschool in Soerabaja, driekwart van dit aantal jongelui was getrouw bezoeker van ons Tehuis. Een stevige vijf en een „hartelijk dank voor alles, wat U voor ons deed”, drukte uit, wat ons Huis voor hen geweest was.

Ook werd in ons Tehuis de Moedersdag gevierd. De Heiligingsdienst dien morgen was een uur van teere momenten. „Hanna en Samuël”, vormden het Bijbelonderwerp. Welk een rust in die bijeenkomst en een luisteren naar de stemme Gods. Aan het einde der samenkomst hadden wij een oogenblik van stil gebed, hier en daar werd een snik gehoord, Gods Geest werkte. Na het uitspreken van den zegen, bleef iedereen rustig zitten en begon men opnieuw te zingen: „Ik buig mij voor de macht der liefde”. 't Was ons goed daar te zijn, de Heer was met ons en verkwikte onze ziel!

's Avonds stond de Maleische dienst onder leiding van den Luitenant. „Eert uwe moeder”, was het onderwerp. Velen gaven een persoonlijk getuigenis en gewaagden met dank aan God over den zegen van het bezit eener goede moeder. Het was zulk een gezegend samenzijn, dat de tijd voorbij „vloog” en ieder verwonderd was, „dat het al zóó laat was”. Zoo gaan wij voort op Tarakan en streven mede naar het groote doel van ons Leger des Heils:

DE WERELD VOOR CHRISTUS.

P. Rollfs
Majoor.

JONGELIEDENDAG IN DE MINAHASSA. MANADO.

Reeds op Zaterdagmorgen arriveerde het fluitkorps van den buitenpost Rembokken om ons gedurende den Jongeliedendag te assisteren. Zij zagen er keurig uit in hun roode jasjes en witte broeken en hun spel was erg aardig. Dien avond hielden wij als inleiding tot den grooten dag een vereenigde Soldaten-samenkomst, waarin rijke zegen tot ons hart kwam.

Den volgenden morgen begon de strijd voor de jeugd van de Minahassa en omstreken, want wij merkten ook makkers op uit Batoe, Werot en Bahoe. Drie samenkomsten voor onze jonge menschen werden gehouden onder leiding van Majoor en mevrouw Loois. De muziek was een groote aantrekkingskracht geweest en velen waren opgekomen om te genieten. Wij danken God voor Zijn rijken zegen ons dien dag geschonken en gaan voort onder de vlag voor God en de menschheid te strijden in de Minahassa.

A. J. Sterk.
Kapt.

TOMPASSO.

De Jongeliedendag in Tompasso is een dag geweest, waarop wij met dankbaarheid kunnen terug zien. Ook hier kwam het fluitkorps van Rembokken hulp verlenen en trok door de roode badjoes de aandacht en — het volk. De Zaterdagavond-demonstratie was een groot succes; de makkers van Sonder onder leiding van Adjudant Kalangie hebben zich dien avond zeer verdienstelijk gemaakt. Over de 300 menschen waren opgekomen om deze demonstratie bij te wonen. In de Zondag-bijeenkomsten, geleid door Majoor en mev. Loois, waarin op duidelijke wijze de verantwoordelijkheid tegenover God naar voren werd gebracht, knielden zes jonge menschen neer om een nieuwe toewijding te maken.

H. J. ter Telgte.
Kapt.

WIE HELPT ONS

aan gedragen nog bruikbare kleeding? Dagelijks komen velen aankloppen bij onze inrichtingen en posten in de verschillende steden, om te vragen hen aan kleeding te helpen en helaas, onze voorraadskasten zijn leeg. Vooral om witte heerenpakken zijn wij zeer verlegen. Repatrieerenden kunnen ons in deze wellicht goed helpen.

Door ons Uw afgedankte kleeding te zenden naar het Hoofdkwartier, Javastraat 16 te Bandoeng, helpt U mee in een dringenden nood te voorzien. Zonder kosten kunt U ons Uw zending doen toekomen, indien van onderstaande formule gebruik wordt gemaakt.

VRIJ VERVOER.

Ingevolge Gouvernements-besluit No. 17, 3 Maart 1904, en ingevolge beschikking van den Hoofd-Inspecteur, Chef van den Dienst de Staatsspoorwegen, op Java, ddo. 26 September 1911 No. 8903/N.

Koningin der Koninginnen en Koning der Koningen.

Koningin Victoria, die eens Koningin van het Britsche Rijk was, werd genoemd: de Koningin der Koninginnen. Haar Christelijk getuigenis in haar leven en haar Christelijke overwinning in haar sterven was zoodanig, dat niemand haar dezen titel wil betwisten. Haar liefde voor Christus en den Bijbel wordt nu nog veel besproken.

Het gebeurde eens, dat de groote prediker Farrar met haar sprak over de Wederkomst van Christus, een onderwerp, waarvoor zij diepe belangstelling toonde.

„Ik zou zoo gaarne wenschen, dat de Heere gedurende mijn leven nog zou komen”, merkte zij op.

„Waarom wenscht Uwe Majesteit dit?” vroeg hij haar.

„Omdat,” antwoordde de koningin met bevende lippen, „ik zoo gaarne mijn kroon aan Zijne voeten zou willen neerleggen.”

De „koningin der koninginnen” kende haar plaats, die zij innam tegenover den Koning der Koningen. Doet gij het?

Indien gij den vrede wilt, zoo werkt dan voor den vrede.

HET HANDELSDEPARTEMENT VAN HET LEGER DES HEILS

JAVASTRAAT 16 — BANDOENG — TEL. 137.

BIJBELSCHE SCHEURKALENDER 1937 à f 1.00

verkrijgbaar in alle afdeelingen van het Leger des Heils. Waar geen Leger des Heils post gevestigd is, toezending van Bandoeng na ontvangst van f 1.00 plus 0.20 porto.

PAS VERSCHENEN:

IN HET LAAIENDE LICHT (Een jaar in het tropenland) door A. v. Vlaardingen f 2.75 plus 0.28 porto.

Altijd in voorraad:

BIJBELS EN BIJBEL-GEDEELTEN, TEKSTEN in het Hollandsch en Maleisch, verscheidene prijzen.

BELOONINGSKAARTEN VOOR ZONDAGSSCHOLEN à 0.30 per vel plus porto.

BILLIJKE PRIJZEN

VLOTTE BEDIENING

Vankjes

Een valsche vriend is een ware vijand.

Ondankbaarheid is vaak niet anders dan het goede geheugen van den weldoener.

Er zijn menschen, die zoolang van het geluk droomen, tot zij het verslapen.

Dezelfde knie, die zich buigt voor den meerdere in stand, drukt soms zwaar op de borst van den mindere.

Het purperen kleed is vaak gevoerd met harteleed.

Wie niet bidt, is 't werken slaven; wie niet werkt, is 't bidden spel.

Er is een oogenblikkelijke voldoening en een lang verwijt in elk hard woord, dat wij bezigen, vergeet dat nooit.

Booze woorden zijn als distelzaad: waar het valt, staan straks doornige planten, die U verwonden en U den weg moeilijk maken!

IN HET LAAIENDE LICHT.

Overgenomen uit: „Timotheüs”.

ER zijn vele boeken over Oost-Indië. En mooie. Dit werk van A. van Vlaardingen voegt er één toe aan het aantal. En is een aanwinst voor deze lectuur, omdat het met liefde is geschreven door iemand, die de oogen wijd open had voor de schoonheid en de armoede. Voor de schoonheid der Indische natuur en de armoede van veler leven. Maar de auteur gelooft aan de roeping, om in dit leven den zegen van het Evangelie te brengen. En aan de kracht Gods tot zaligheid, die het in zich draagt, die het zelf is.

Het is dus een Zendingsboek, dat vertelt van den missie-arbeid van het Leger des Heils.

Wat opvalt is de nauwkeurige teekening van menschen en groepen — de psychologische teekening, waardoor we meer dan oppervlakkige kennis krijgen van de stammen en de enkelen, die in de duisternis leven, tot het God belijft het licht Zijner genade in hen te doen opgaan. Hier is volkenkunde en aardrijkskunde, die allesbehalve dorre beschrijving is. Om de tinteling van het leven in de hoofdstukken heeft dit werk een meer dan gewone waarde.

„In natuur en leven liggen licht en schaduw zij aan zij.”

Leven is contrast. Soms is dit triest, maar soms verheffend. Beide contrast-effecten vinden we in dit werk. Het Licht overwint de donkerheid: in natuur en leven beide. Hier en in de Oost.

Toortsdragers zijn allen, die met den eenigen Naam onder den hemel tot zaligheid gegeven, de menschen bekend maken. En in Indië nemen de inlanders den fakkel over en verlichten er zelf hun kampongs mee.”

A.L.v.H.